

[Ingerlise Koefoed]

terende teatre, Det Nye Danseteater og amatørerne.

(Kort bemærkning).

Hanne Andersen (S):

Når fru Ingerlise Koefoed om abonnementsordningen siger, at det nye faste kronetilskudsbeløb er en god idé, men samtidig siger, at der er for få midler i ordningen, betyder det så, at SF vil foreslå kronetilskuddet sat så højt, at status quo bliver opretholdt?

For øvrigt må jeg også sige, at jeg undrer mig meget over, at SF nu vil være med til at støtte regeringen i at forringe ordningen for publikum og være med til at støtte en ordning, hvor vi risikerer, at færre kommer i teatret, at færre kommer hen og ser det produkt, som man fremstiller, hvad enten det er et nyt initiativ eller et kendt, godt, klassisk teater, man tilbyder.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg kan ikke i dag svare på, om jeg vil sige, at billettilskuddet til de enkelte billetter skal være så højt, at status quo opretholdes, for så må jeg jo vide, hvad jeg rammer. Jeg må vide, om det er nogle penge, jeg får ekstra, eller det er nogle penge, der skal tages fra noget andet, før jeg kan tage stilling til det.

Når vi går ind for, at billettilskuddet skal være ens for hver billet, gør vi det bl.a. ud fra de erfaringer, som nogle af os har fra Storkøbenhavn. Vi ved lige så sikkert, at der efterhånden bliver flere og flere af de billetter, der bliver givet størst tilskud til. Her i det storkøbenhavnske område er det sådan, at selv om man tegner et A-abonnement til nogle teatre, kan man alligevel risikere at komme til at sidde meget langt tilbage i salen, selvfølgelig fordi man får det største tilskud til A-abonnement-billetterne.

Det kunne være, et ens billettilskud ville gøre, at der blev nogle flere af de billigere billetter, og dermed kunne det være, at man alligevel kunne opretholde et stort publikum i teatrene. Men jeg har sagt, at jeg synes, at der ikke er penge nok i abonnementsordningen. Jeg vil bare ikke lægge mig fast på, hvor mange flere der skal til, før jeg ser, hvad jeg ellers kan få.

(Kort bemærkning).

Hanne Andersen (S):

Det er rigtigt. Vi kunne godt alle sammen ønske os, at der fandtes mange billetter til en billig pris. Men vi ved alle sammen, at både i de københavnske teatre, i andre teatre og også i teaterforeningerne findes den mulighed, der hedder D-billetter, slet ikke i dag. Så det er ikke en reguleringsmekanisme at sige, at vi skal have endnu flere D-billetter. Tværtimod bliver budgetterne så endnu lavere, egenindtægten bliver endnu lavere, og der skal findes endnu flere penge et andet sted.

Hanne Severinsen (V):

I Venstre håber vi, at det i år vil blive muligt at få den nye teaterlov, som jo har måttet vente lidt længe.

Vi vil gerne understrege det formål, der er med loven, nemlig at fremme teaterkunst og teaterkultur i Danmark. Og vi står ved, at det fremmer man også ved at give offentlig støtte. Vi finder, at det er naturligt, at både stat, amt og kommune støtter det professionelle teater. Men vi finder også, at det er naturligt, at kulturministeren må have en eller anden form for snor i det med hensyn til, hvor stor denne støtte skal være, og derfor tilslutter vi os også de ændringer, der er i refusionsordningerne.

Når jeg nævner professionelt teater, er det ikke, fordi jeg ikke også synes, at amatørteater skal støttes, men teaterloven er først og fremmest en lov for det professionelle teater, som er det, der – om jeg så må sige – inspirerer til det øvrige. Vi ved godt, at der selvfølgelig er noget professionelt teater, der kan klare sig uden offentlig støtte, men der er meget, der ikke kan, og vi har brug for et alsidigt teaterliv. Vi har også brug for opera og ballet.

Vi mangler jo – som man havde det i gamle dage – mæcenerne, selv om man må sige, at også erhvervslivet faktisk er blevet mere og mere interesseret i at sponsorere teaterlivet – og tak for det! Det har i virkeligheden vist sig at være et vældig godt supplement mange steder.

Men jeg vil gerne understrege, at ud over det professionelle teater skal vi støtte et alsidigt teaterliv. Vi skal have pluralisme, der skal være plads til det klassiske, til det nutidige, til det nationale, til det internationale. Det skal være festligt, og det skal være eksperimenterende. Ikke alt sammen på én gang, men i hvert fald sådan, at vi sikrer, at der er pluralisme.